

pelni.

Pirigai žmonis nelaimė. Dėl jo gali atit išsivadėti savo tikus tėves, gyvenimo laimės, dėl jo gali praiduoti kiti žmogę.

44

Senjo laimo žmogus buvo labai sumaterialijęs. Jis supratimo apie gyvenimo laimę labai garbą beveik neturėjo. Bet mylėjo savo broli Joną. Mokią obelis, tokie ir obuoliai. Bet tokie, kaip karjona rūsiauskaitė, mažia. Tačiau, šie senjo laimo žmonis turėjo daug blogybų, bet juos galima patu-rinti.

Diletantas

Staiga laimo tyloje sudarėjo ir akmenis ratai, ir galvos mišlandoje išryškėjo traukes vežėdas žmogus.

Kane kamano troškulis ir alkis, kuvi dar padidino tešlainis kuapas, padlidęs kambaryje. Kano balsas, matyt, buvo tikrai žiaurus, nes Guodis, menis, pasitrauki ataturstas. Ne vasara, ir ziema dūnas linkomas ir roges, nes varžuoti ratais ten neimanoma, o kalnuose ilniu galima raitam lūlianti, bet o, elnias panėia nemazą liūvini. Kai atejo ramus nuovargis, šyviukas, palisęs po motinos kaldu galva, grolis valanda pasnaude. Saulė buvo arti laidos, kai mes mišplaukim kanta, pilna ūkaujančių ir moruojančių vilkavomis žmonis. O kūr genys jau kala, ten, žinoma, yra saus medžis. Greiči, savo žmonai, jis dažnai pasako voluiskai, kad paruošty karos sveičiui, vadinas, kaimeyruu pavaisinti. Mas juo tikis, kad juigu jis ir papasakos, kaip čia iš tikrųjų buvo. Elsyti palause, ar čia nebū^{ia}anti ta oalis, ir lū

riņķa, je šķrenda. Stora ir birkva pūr-
mosios kamariņos, izskodamos ir pāpēr-
nykšācs lapas prasikalancis mistus
gilius, masi driēziukai; suada pacis
silcānsis vītulis, guli isaulije, vos
vos judindami zālius pagurlēlius.

9302.03

Rasinyš

Herkus Kantas - traģiķa
asmenybē

Nisi wā viera, vienas wā vinas.
Tair saho puzēzodis. Bet, deja, to nēra
"juoso Guiso veikale", Herkus Kantas".
Kantas, pūrs, sukilēlis vadar,
kovoja wā sans tēvynis Pūrsijos lair
wā su visais sans tēvynainicis. Bet,
toli grasu, je tarpusavyje tair pat
grai nēstana. Kantas nēstana grāe
su vyriāns nēstans pūrsais, nē je

labiauvai tili pagoms dievais, pa-
gonis tikejimas labiauvai juose iside-
nys, ir tai je ^{tiķejimas} pēdēda ^{mas} jaunusniems.
Herkus supanta, kad tai viera is pax-
zāsē, kuri tukdo Pūrsijai is silai vīn-
tu is vego pāncis. Pūrsai silia kulnis
tilis, bet kartu je tamsis, istikimi ziau-
niems paprociams. Yiems sudeginti luy-
ziusti nēko nēvistiā, tas pats kaip
suvalgyti lēstis sriubos. Bet Kantas
supanta, kad wā kiekviena auka luy-
ziustiā atsikirs desinterisipai ir todē,
nēstinka, je deginti. O pūrsai galvoja,
kad je's nēkēcis nēdegina nēn todē,
kard je sužadētini Kristina - voliete;
apē kuri je nēzingo nēko, o ētai da-
bar isdygo pūrs juos kaip grybas po
lētans. Pūrsai vado ^{šmonos} pāsirinkime nē-
sistavi ir labai nēkēcia Kristinos, kol
galer gale je sudegina. Kantai šmonos
nēkēcis labai škaedi nēlaimē ir ga-
li nēbausti taos šmonos, bet nēriņzta: